

údaje učiněny ani, zda se tak stalo úmyslně (a contr. pátý odstavec téhož §). K důvodu § 503 čís. 4 c. ř. s. Po stránce právní posoudil odvolací soud věc správně, potvrdiv odsuzující rozsudek. Slůvko »nur« v anonci nelze vyložit jinak, než jako tvrzení, že zboží v anonci jmenované lze dostat ke koupi jen (nikoli především) v závodě žalované firmy, tudíž nikoli v jiném místním závodě. Anonce v tomto znění musí vzbuditi dojem, aspoň v mnohém čtenáři časopisu, v němž byla uveřejněna, že se zboží v ní uvedené neprodává jinde. Čtenář, jenž potřebuje zboží v ní vytčené a chce je koupiti v Teplicích-Šanově, musí z anonce usouditi, že má jíti jen do závodu žalované firmy, chce-li zboží to skutečně dostat. Anonce uveřejněná v místním časopise přijde před oči i čtenářů, kteří nejsou tak znalí místních obchodních poměrů města Teplic-Šanova, by věděli, že zboží to lze dostat ke koupi v jiných závodech. Není vyloučeno, že čtenář, zajímající se o zboží v anonci uvedené, nebude pátrati, zda v místě jsou i jiné závody, kde se dostane totéž zboží, a nepůjde proto k soutěžiteli. To stačí k podstatě činu vytčeného v § 2 první odstavec zákona o nekalé soutěži. Nezáleží na tom, že před platností tohoto zákona byly podobné obraty a výrazy, jako slůvko »nur« v pozastavené anonci, obvykle užívány, neboť nebylo zákona poskytujícího ochrany proti tomu. K upozornění na závod žalované a na zboží v něm prodávané stačil insert bez slova »nur«, ve spojení s tímto slovem stal se však insert údajem o poměrech podniku žalované firmy způsobilým oklamati a zjednati podniku tomu přednost při soutěži na úkor jiných soutěžitelů. Dovolatelka sama to nepřímou potvrzuje v odvolání, dovozujíc, že ze slova »nur« může každý čtenář vyčísti, co chce. Může proto mnohý čtenář vyčísti i to, že zboží v insertu uvedené nedostane u žalobce, ač tento vede totéž zboží. Tomu nevádí ani slova »moderne, wundervoll, preiswert, grosse Post«, neboť slovo »nur« vztahuje se především na jména »Teppiche, Vorhang-Stoffe, Stores«, t. j. na vlastní označení zboží. V dalším poukazuje se na důvody rozsudků nižších soudů, jimiž byla věc probrána výstižně.

Čís. 10910.

Rozhodčím výrokem, na jehož neúčinnost lze žalovati podle § 596 c. ř. s., může býti jen rozhodnutí sporné věci, nikoliv jiné rozhodnutí rozhodčího soudu, na př. o námitce nepřislušnosti.

(Rozh. ze dne 27. června 1931, Rv I 968/30.)

Žalobu, by bylo prohlášeno neúčinným rozhodnutí rozhodčího soudu, jímž byla zamítnuta námitka nepřislušnosti, procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Pokud jde o řízení rozhodčí (část šestá, oddíl třetí c. ř. s.), lze žalovati jen na zrušení rozhodčího výroku podle §§ 596, 597 a 595 c. ř. s. Co jest rozuměti rozhodčím výrokem, plyne z §§ 577 (arg. slova »rozhodnutí právní rozepře«), 587 (»rozhodcové mají, dříve než vydají rozhodčí výrok, strany slyšeti a příběh, o nějž spor se opírá zjistiti«), 594 (»rozhodčí výrok má mezi stranami účinek právoplatného soudního rozsudku«), hlavně pak § 595 čís. 5, 6, 7 c. ř. s. Rozhodčím výrokem, na jehož neúčinnost lze zažalovati podle § 596, může býti jen rozhodnutí sporné věci, nelze tedy žalovati na neúčinnost jiného rozhodnutí rozhodčího soudu. V tomto sporu je žalováno na neúčinnost usnesení ze dne 17. září 1929, kterým zamítnuta byla rozhodčím soudem námitka nepřislušnosti tohoto soudu. Žalobkyně předložila jako přílohu opis rozhodnutí toho nadepsaného »usnesení« a znějícího, že rozhodčí soud uznal o námitce nepřislušnosti přednesené zástupcem žalované strany takto právem: »Námitka nepřislušnosti rozhodčího soudu se zamítá«. Také ve skutkové povaze a v důvodech usnesení zabýval se rozhodčí soud jen svou příslušností. Toto rozhodnutí nelze podřaditi pod pojem rozhodčího výroku ve smyslu § 595 a násl. c. ř. s., a není žalobkyně oprávněna žalovati na jeho neúčinnost. Tomu nevádí další výrok rozhodčího soudu, že proti uvedenému jeho výroku lze použiti opravných prostředků podle §§ 595 a 596 c. ř. s., neboť řádné soudy nejsou vázány tímto právním názorem. Rozhodčí soud nebyl by vázán rozhodnutím řádného soudu o jeho příslušnosti a nemohlo by mu býti bráněno ani rozsudkem prohlašujícím sporné usnesení za neúčinné, by nerozhodl věcně spor naň vznesený. Teprve po rozhodnutí sporu samého bude moci strana, pokládající za splnění některou z podmínek neúčinnosti podle § 595 c. ř. s., žalovati podle § 595. Naproti tomu nelze ani po zamítnutí této žaloby mluviti o pravomoci uvedeného usnesení rozhodčího soudu pro řádné soudy, neboť zákon přiznává ji jen výrokům majícím účinek právoplatného soudního rozsudku (§ 594), a ne usnesením, jimiž rozhodčí soud projevil názor o své příslušnosti.

Čís. 10911

Pokud jest míti za to, že byla (v Německu) poskytnuta zápůjčka z ochoty.

Nešlo-li o zápůjčku pro uložení jistiny, nýbrž o zápůjčku z ochoty, nelze použití říšsko-německých předpisů o zhodnocení, nýbrž jest nárok na zhodnocení zápůjčky posuzovati podle § 242 něm. obč. zák.

(Rozh. ze dne 27. června 1931, Rv I 1002/30.)